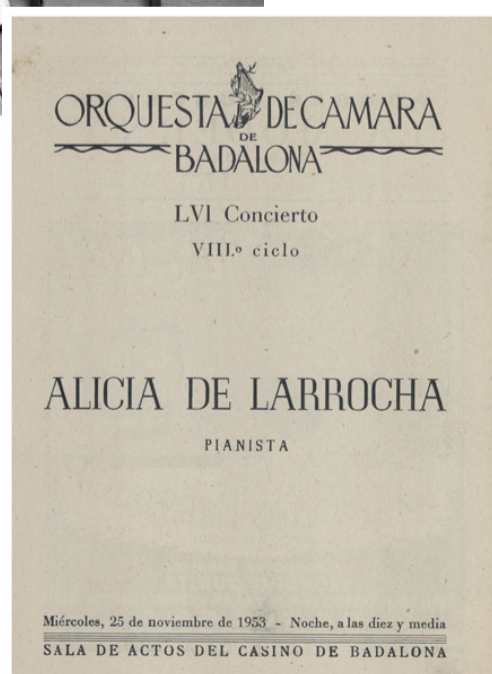

Un piano Bechstein que no deixa de sonar

Jordi Albaladejo Blanco

A Badalona, la petita història del piano de cua Bechstein, obra mestra fabricada a mà a Alemanya l'any 1879, ens permet relligar una part de la història artística i recreativa d'àmbit musical de les entitats locals.

Més que centenari, fou propietat del Casino de Badalona i el seu so acompanyà el recent títol atorgat a Badalona de ciutat pel seu desenvolupament industrial, demogràfic i de serveis; més endavant quedà ofegat pels bombardeigs de la Guerra Civil; i de nou en ús, va veure com bona part de la joventut l'apartà per celebrar "guateques"...

El Casino de Badalona, entitat recreativa fundada amb el nom de Liceo Badalona el 1898, amb seu a la plaça de la Vila, 3, entre l'Ajuntament i el que fou el cinema Picarol, fou propietari del piano fins 1972.

La inauguració del local social del Casino va tenir lloc el diumenge 17 d'abril de 1898, amb un concert de música amb instruments de corda, harmònim i piano. A tall d'hipòtesi, anteriorment, el Casino Badalonés (1896), emplaçat en la casa del carrer de Mar del sr. Surroca (on es situà posteriorment la farmàcia), disposava - com anotà Josep Mª Cuyàs (Revista de Badalona, 8/08/1970) - d'un piano de cua per a concerts, sala de billar i de reunions i cafè. Segons explica Cuyàs, el Casino Badalonès del carrer de Mar va traslladar-se al local del Liceo, prenent el nou nom de Centre Badaloní. Seguint el fil podríem especular en un primer trasllat del piano Bechstein sense conèixer però més dades del tipus de piano que hi havia a ambdues entitats.

La "vox populi" coneixia el Casino de Badalona com "el Casino dels senyors". En acabar la Guerra Civil, el local del Casino continuà com el lloc de trobada de les classes benestants de la ciutat.

El 4 de desembre de 1972, Josep Gual i Lloberes, ex president de l'Orfeó Badaloní (1962-1965), soci de l'Orfeó i lligat també a la direcció del Casino de Badalona, envià formalment una carta al president del Casino posant a consideració el suggeriment següent: el piano històric propietat del Casino, "degut a les noves formes en què es mouen les societats recreatives", ja no tenia la utilitat d'abans. I proposava com una mostra de badalonisme cedir-lo magnànimament a l'Orfeó Badaloní (a l'inici de la carta Gual esmenta que per qüestions econòmiques les celebracions dels 50 anys havien estat "una mica a empentes i rodolons") i seria una bona manera d'adherir-se a la cloenda de l'aniversari de l'Orfeó. I així va fer-se.

El piano va arribar a l'Orfeó, primer al local del carrer Lleó i després al del carrer Marina. En el seu devanir, fou restaurat per Vicenç Sanz Jusmet arran del suport econòmic de l'empresa PFB Serveis Funeraris l'any 2016. En la darrera etapa el piano ha estat situat a l'Espai Tolrà.

En el nou període que s'obre a l'Orfeó Badaloní, el piano Bechstein ha estat cedit a PFB Serveis Funeraris.

El món no deixa de girar...